RÅDETS BESLUTNING

af 19. december 1997

om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at forlænge anvendelsen af en foranstaltning, der fraviger artikel 28e, stk. 1, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(98/23/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ([1]), særlig artikel 27,

under henvisning til Rådets beslutning 92/546/EØF ([2]),

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre eller forlænge særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle afgiftopkrævningen eller for at undgå visse former for svig eller unddragelse;

ved skrivelse modtaget i Kommissionen den 21. februar 1997 har Det Forenede Kongerige anmodet om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af den fravigelse, der var blevet givet tilladelse til indtil den 31. december 1996 ved beslutning 92/546/EØF;

de øvrige medlemsstater blev den 6. maj underrettet om Det Forenede Kongeriges anmodning;

ved beslutning 92/546/EØF fik Det Forenede Kongerige bemyndigelse til at indføre en særforanstaltning, i henhold til hvilken de kompetente myndigheder kan bestemme, at det er normalværdien, der skal betragtes som beskatningsgrundlag for erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, når den, der erhverver goderne, ikke er fuldt afgiftspligtig, og der består visse forbindelser af privat, retlig eller økonomisk art, der er angivet nærmere i den nationale lovgivning, mellem den, der erhverver goderne, og leverandøren;

ifølge beslutning 92/546/EØF fik Det Forenede Kongerige mulighed for at supplere ordningen med en særforanstaltning med Rådets samtykke, der anses for opnået den 11. april 1987 ([3]), hvorved Det Forenede Kongerige kan bestemme, at det er normalværdien, der skal betragtes som beskatningsgrundlag for leveringer af goder og tjenesteydelser eller ved import, når den, der nyder gavn af denne transaktion, er helt eller delvist afgiftsfritaget, og der består visse forbindelser af privat, retlig eller økonomisk art, der er angivet nærmere i den nationale lovgivning, mellem den, der leverer goderne eller tjenesteydelserne, og den, der modtager dem, eller mellem den person, der importerer goderne og den, der skal have betaling herfor;

formålet med foranstaltningen er at hindre personer med visse forbindelser af privat, retlig eller økonomisk art, der er nærmere angivet i den nationale logivning, i kunstigt at sænke prisen på afgiftspligtige transaktioner;

ifølge EF-Domstolens retspraksis ([4]) skal nationale undtagelsesforanstaltninger, som har til formål at hindre skattesvig og -unddragelse, fortolkes indskrænkende, og derfor bør disse kun i begrænset omfang fravige reglerne om beskatningsgrundlaget vedrørende moms;

særforanstaltningen kan alene anvendes på betingelse af, at administrationen på konkret gundlag kan påvise, at fastsættelsen af beskatningsgrundlaget i henhold til artikel 28e i direktiv 77/388/EØF er påvirket af visse forbindelser af privat, retlig eller økonomisk art mellem den, der erhverver goderne, og leverandøren, at fastsættelsen ikke er baseret på en simpel forhåndsantagelse, og at de berørte parter ved klage over fastsættelsen af normalværdien har adgang til at fremlægge modbeviser;

den påtænkte foranstaltning vil kun gælde for afgiftspligtige transaktioner, når modtageren er en helt eller delvist afgiftsfritaget person;

da anvendelsesområdet for undtagelsen er begrænset, bør særforanstaltningen være proportionel med det formål, som tilstræbes;

([1]) EFT L 145 af 13. 6. 1977, s. 1. Direktivet blev senest ændret ved direktiv 96/95/EF (EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 89).
([2]) EFT L 351 af 2. 12. 1992, s. 34.
([3]) EFT L 132 af 21. 5. 1987, s. 22.
([4]) Jf. dom af 10. april 1984, Kommissionen mod Belgien (324/82, Sml. 1984, s. 1861, punkt 29) og dom af 29. maj 1997, Werner Skripalle (63/96, Sml. 1997, s. I-2847).

Kommissionen vedtog den 10. juli 1996 et arbejdsprogram med en tidsplan for forsalg, der skulle muliggøre en etapevis overgang til et fælles momssystem for det indre marked;

da den sidste forslagspakke skal fremlægges i midten af 1999, er bemyndigelsen indrømmet indtil den 31. december 1999, idet det således bliver muligt på dette tidspunkt at vurdere, om fravigelsen passer til det nye fælles momssystem;

denne fravigelse har ingen indvirkning på de af Fællesskabets egne indtægter, som hidrører fra merværdiafgiften —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Som fravigelse fra artikel 28e, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF bemyndiges Det Forenede Kongerige indtil den 31. december 1999 at anvende en særforanstaltning, i henhold til hvilken de kompetente myndigheder kan bestemme, at det er normalværdien, der skal betragtes som beskatningsgrundlag for erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, når følgende to betingelser er opfyldt:

— den, der erhverver goderne, er ikke fuldt afgiftspligtig, og der består visse forbindelser af privat, retlig eller økonomisk art, der er angivet nærmere i den nationale lovgivning, mellem den, der erhverver goderne, og leverandøren

— det kan rent konkret påvises, at visse forbindelser af privat, retlig eller økonomisk art har indvirket på beskatningsgrundlaget i henhold til artikel 28e.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1997.

På Rådets vegne

F. BODEN

Formand